

אמרו לו פרק שלישי כריתות

יד.

עין משפט
נר מצוה

בבא א מיי פ"ו מהלכות שגגות
הלכה ד':
ל ב מיי פ"ח מהלכות פסח"מ
הלכה טא':
לא ג מיי שס פ"ב הלכה י:
לב ד מיי פ"ב מהל' שביעות
עשור הלא':
לג ה מיי פ"א שס הל"ב ופסח"
מהל' ערובות הל' ד עוש"ע
הלא' קרי מנחם עקיף ד':
לד ו מיי פ"ב מהל' שביעות
יוה"כ הלא':
לה ז מיי פ"א שס הל' טא':
לו ח מיי שס הל' יט:
לז ט מיי פ"ד מהל' שגגות הל'
ב:

תורה אור השלם

1. וְסִמֵּךְ אֶהָרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו
עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר הַחַי וְהַתּוֹדֶה
עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וְאֶת כָּל פְּשָׁעֵיהֶם לְכָל חַטָּאתָם
וְתָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשְּׁעִיר
וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עֵתִי הַמִּדְבָּרָה
וַיִּקְרָא טֹז כֹּה

רבינו גרשום

[illegible]

א"ר יהושע תמחין מחלקין
א"ר קלרוב: משני מניין שרש
ושטא. א"ר גמטריס: פשוט
לוקש. א"ר משני מין את
הזר וזאת קרי' ליה ב' מנין
בגון שאלו ב' תמחין וקאמ'
א"ר ג' דמין אחד הוא כיון
שאלו ב' תמחין תמחין מחלקין
א"ר גמטריס וטסור ליה שני
לוקולא א"ר שני להוראנא קאמ'
תמחין מחלקין: ומדסאיס
אחד שני תמחין. בדאמס'
מכלל דרישא דקתני ממין אחד
חשיב מין אחד ותמחין אחד:
פשוט דחייב. אחד וריבא
במא' עסקין כגון שיהיה לו
דריש בתנין: שגורד לו שאל
צני וית חלור וזאל וצני וית
בדורע קומיל' א"ר לוקולא
דריש בתנין דא' אצני' בחלס'
א"ר חייב: וזאלב וריבא גמלא
דאמס' און דריש חשיב שיעור.

[illegible]

פסוק היה שבת והוציאנו. גם ואת מה שידן זה לענין ארמיה ויש לומר דהכי פירושו והוציאנו צפיו לכיון שהנחנו צפיו ברה"י והוציאנה בנחמה הרבים מחייב משום הוצאה דלענינו היא הנחמה דהא מוציא שמי אומות וכמען כשהוא מהלך חייב דלמציבטן וז' היא הנחמה:

בו'. ואם

תאמר אמאי לא פריך מאברג
גופיה דאמר פרק השני ממש (נחמיה
פד. ופה): דחשיב שחמו חוץ לזמנו כו'
אל עולו לא ידדו כך אם ידדו לא יעולו
וקאמר עולא י"ש אלף שלף משלה ב' ה
האור אבל משלה ב' האור אפילו ידדו
יעולו וא"כ ש"מ יח דעשה לחמו של
מזבח ופקע פיגולו ממנו וי"ל דמכל
מקום לא ממנו ביה נהדיא כל כך דפקע
פיגולו ממנו כמו יח נהדיא דקומן:
פקע פיגולו ממנו. במנחת יצחק (דף ע.
רש"י פרק הקומץ (דף ע. ד.)

אמאי אַלטרירן קרא למעט קומן
מפיגול מיפוק לי דלל קרב הממיר
כמאזו ומירן דמיירי במשלה זו האור
ברזו שסותרו השירים כדאמירן קומן
מאימתי ממיר השירים בצלילה
משהות האור ברזו וקסה דא"כ
ש (לוקס) דפקע פיגולו ממנו כדמוכח
הכא ויש לומר דמיירי שחזיו העלה ע"ג
המנוח וחזיו לא העלה דלל פקע פיגולו
לא העלה ששאר ים וחס תאמר ואפי
לכחלה נמי מעלן ים לא כדאמירן
פרק בית שמאי (וחס מג.) האי קומן
דפלגיה אמיחא ארעא ים אסיקנה ליה
לכחלה וי"ל שאני ואחס סאיה כולו
מתחלה ע"ג המנוח ואחס סאיה כולו
למנוח אלכ הנה לא היה על המנוח
וא"ת מנחת נסכים ומנחת כהן משיח
שהם כולן כליל אמאי כריך קרא למעט
אותם מפיגול והלא אינה ממרת שום
דבר ויש לומר כיון שקדשו ככלי היו כמו
קרבן ומאירן וקצעה מפיגול ולכן כריך
קרא למעט: **פשוט** וכן אמר
בר חמא האבו באיברים אחר הדוב.
פירש בקונטרס היינו צעיל דפרק
במה התקנה (חזון ג.) ואינו נראה
לר"ת דמאי שייכא היא צעיל נהך
דכא דהסם מיירי אס ינא חזיו ברזו
אזר כי כלידו או לא נא נראה
לפרש דהיינו צעיל דפרק מוצה מקדש
(וחס פו.) דאצייעל להו אור מוצה
כמוצח או לא כי ריבזו ים לכבש ככבש
דמי ריבז למוצח כמוצח דמי
פשוט דכעי קר בר מנח ים חיבור
צעולין או לא יעו:

(ס) פירוש

מלכיות לשבט ולא מתעברה הולאה עם שאר
עם שאר מלכיות צ"ה ט. לשון מורה
ו' (ז"ל): **אֵלֶּה** דרפרים ברותא היא.
ובפרק שני שעירים (יומא סו:) איתא
נמי הא דהכא ולא דמי דילגנא אלא
שעיר השמטתא כו' כדדמי הכא אלא
רגילותא הוא ולא דריי ט מורה עניים
במקומם ועשירים במקום אחר:

נשאת

ה' חמשה עשר וישיבה הנה נח משכנת ה' להחזיק קדשים בשוממת הגוף ינה
 וזאת ופיוגלו וטומאה וחד צהמה לא משכנת לה: בגון שאכל בליא בהלכה.
 וכל שכלול ע"ה הנהגה ויחזק עליו ותר צצ' אברים כלומר צ' חתיכות לא מייר:
 וייתם. פירוש דרך אמינה:

[illegible]

גב' נהי דאיסור. גרידא חל על איסור לית ליה כגון האוכל ובלת
ביתבמה עומתה אינו חייב משום בבלה דהיינו איסור גרידא ליליבא לא
כדילל ולא מוסף: **מגו דנפטר בתקופת ע"ח** (א) (עבורים). איסור נמי
חלבל משום עומתה והיינו כולל ללא אימוסא איסורא אחפלא אמי
אגבאר אימוסא איסורא לגבי אחרני

בְּיָמָא אִתְּרִי לִיהִי לִרְיָא
זִנְתָה דְּאִיסוּר חַל עַל א
כּוֹלל אִיסוּר מוֹסַף א
לֹא אִסוּר אֵלֶּא בַּחֲבִלָה
אִיסוּרֵי בַּחֲתִיבוּת מוֹסַף א
אִיסוּרֵי עֵילוי חֵלֶב וְתוֹ
אֵלֶּא בִּאכִילָה א אִקְדֵּשׁ
אִיסוּרֵי דִּהֲנָא אִתּוּמְסָה
וְאִכְתִּי הִדְרִיט הוּא א
הוּה לִיה גּוֹתֵר מִיגו דִּא
גְּבוּה אִתּוּסָף בִּיה לִגְבִּי
מִיגו א דִּאִתּוּסָף בִּיתָה
דִּבֵּל לִגְבִּי גְּבוּה וְגַתִּי
רֹאשׁ כּוֹיִת פִּיגוֹל בַּחֲדֵּי
בַּחֲמוּת לֹא קִמְיִירי וְגוֹר
לֹא מִשְׁכַּחַת לֹא אֵלְמַחֵה
שְׁהַעֲלָה יֵאבֵר פִּיגוֹל לִגְ

מִיָּנִיָּה וְהוּא לִיָּה נֹתֵר
פִּיגוּל שֶׁהֶעֱלָה לִגְבִּי מִ
וְהוּא לִיָּה נֹתֵר בִּבְבֵּר
אֲבָרִים לֹא קִמְיִיר וְנוֹתֵר
מִשְׁכַּחַת לֹא אִלְמָה
שֶׁהֶעֱלָה אֲבָר פִּיגוּל
אֲנַחְיָה ע"ג מִזֹּבֵחַ וּפִי
דֶּהֱהוּא דְּמִזֹּבֵחַ פִּקֵּעַ
וְכִדְאֲמַר עוֹלָא קוֹמֵן פִּי
פִּקֵּעַ פִּיגוּלוֹ מִמֶּנּוּ וְהוּי
יִרְבּוּא דְּמִזֹּבֵחַ שְׂדִיָּה
שְׂדִיָּה לִבְרֵאִי פִּשְׁטוּס
בִּבְבֵּר בִּאֲבָרִים אַחֲרָה
הֲלֹךְ קִמְיִיר בִּשְׁנֵי זִיתִים
וְהִקְתֵּנִי י"ה וּבִ"ה כֹּהֵן
אִית בִּיה שְׁנֵי זִיתִים
כּוֹלִיא בַּחֲלָבָה רִב פִּפְסֵי
בַּתְּמִיר בִּר אֲרֵא בִר אֲרֵא
וּמִתְרִיץ לֹה כְּגוֹן דֶּאֱבֵל
כִּהְנִי שִׁינּוּ דֶּאֱבֵל מִשְׁמֵשׁ
וְנוֹקֻמָּה בִּשְׁנֵי זִיתִים וְ"ה
מִיִּיר בַּשְּׂתִי אֲכִילוֹת
כַּחֲמִים ⁽⁷⁾דֶּאֵין בֵּית הַבֵּסֶל
זִיתִים ר"מ אֹמֵר וְכוּ':
מ"ט קִתְּנֵי אִם הִיתָה ע'
אֹמֵרְתָּ עִירֹב וְהוֹצֵאָתָה
וְהוֹצֵאָתָה לִ"ה מִמָּאִי דֶּל
לִ"ה וְהִכִּי קִתְּנֵי אִם הִי
אֶף מִשּׁוֹם שֶׁבֶת וְ"ה
עַל הָדָא אִיתְמַר דְּרֵנָאִי
⁽⁸⁾אִישׁ יִלְחַכְשִׁיר אֶת הָדוֹר

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) גמ' אימוסק ציה נבמי לגבי תלז: (ב) רש"י ד"ה מנו דנאסר בחמיטוס טהורות משום טרומא אימסר: (ג) ד"ה כגון שטלג וכו' להסלמת אטלת דה"ב לכוחבת דרית של טולג וכו' ופי' מימא. ג"כ ר"ל וחס תקסס: (ד) בא"ד א"כ לא. ג"כ זהו וכו': (ה) ד"ה זלמ וכו' טעמ רבושי דילמא כל"ל ודס"ל:

— 1111 —

גמ' ואין עירוב וחוצאת. ע'
סוטה מא ע"א ברכ"י ד"ה מוכן
ואילן: תוס' ד"ה וגו' וכו'
לא מחייב אפינול. כדאיתא
מנחות כה:

[illegible]

(א) ע"י בחודש: ט מוסף פ' וואיסור בת אחת שמי ליה ויחכי
 ומשכתל לך כגון שנתא קודם
 שהביא שתי שערות דאיסור חלב
 ואיסור טומאה בחי' הדדי ק' איתין אקדושי מניו כו' ז קמו
 דנאסר בחתיכות: ז ע"י
 בחודש: ט ביה נמי איסורא
 לגבי: ט והוא דאסור אבל:
 דאיסורא ביה איסורא:
 (א) דאיתוסף. ס"א (א) דאתסר
 ביה: ט ע"י בחודש: ט תחבת
 דאמחיב: (א) דאלל מניו כות:
 ונא ע"י בחודש: ט דרפוס

[illegible]

(א) נראה ד"ל מיגו דאיתסר ביה גמי בחולין. (ב) נראה ד"ל והא דנקט כוליא בחלצה לאו דווקא דה"ה דמזי למתני וכו'.

(א) עד כאן שייך לדף יב ע"ב